

خلاصه کتاب

رهبری قدرت در درون شماست

نویسنده: لوئیز ال. هی

خلاصه شده توسط: رضا زارعی

تهیه شده توسط تیم آموزشی رایینز

چکیده

در این کتاب، لوئیز ال .هی، آموزگار و نویسنده محبوب متافیزیک، فلسفه خود را درباره **عشق به خود** به عنوان تنها راه حل برای تمام مشکلات زندگی ارائه می دهد. او معتقد است که هر فردی قدرتی بی نهایت در درون خود دارد که می تواند او را به سمت سلامتی کامل، روابط سالم، شغل رضایت بخش و کامیابی هدایت کند. این قدرت، همان **خود برتر** "یا **خرد درونی**" است که به ذهن بی نهایت کیهان متصل است. لوئیز هی خواننده را تشویق می کند تا به جای سرزنش خود یا دیگران، مسئولیت زندگی اش را بپذیرد، زیرا مسئولیت پذیری به معنای داشتن قدرت برای ایجاد تغییر است.

کتاب به بررسی موانع اصلی ای می پردازد که این قدرت را مسدود می کنند، موانعی مانند **انتقاد، ترس، گناه و رنجش** که ریشه در پیام های دوران کودکی دارند. هی با ارائه راهکارهای عملی مانند **تأکيدات مثبت (affirmations)**، **کار با آینه** و **مدیتیشن**، به خواننده می آموزد که چگونه الگوهای فکری قدیمی را بازنویسی کند. او همچنین بر اهمیت رها کردن احساسات سرکوب شده مانند خشم و غم تأکید می کند و این فرآیند را برای رسیدن به **بخشش و عشق به خود** ضروری می داند. در نهایت، کتاب نه تنها یک راهنمای خودیاری فردی است، بلکه یک **نسخه ی عملی برای صلح جهانی** نیز ارائه می دهد: صلح درونی هر فرد، به صلح در جهان کمک می کند.

مقدمه

لوئیز ال .هی در پیشگفتار کتاب، آن را به عنوان بسطی از ایده های مطرح شده در کتاب قبلی اش، «می توانی زندگی ات را شفا دهی»، معرفی می کند. او تأکید دارد که این کتاب حاوی اطلاعات بسیاری است، اما خواننده نباید احساس کند که باید همه آن را به یکباره جذب کند. به جای آن، باید روی ایده هایی تمرکز کرد که برایش جذاب تر هستند. هی بیان می کند که اگر خواننده تنها یک ایده مفید از این کتاب بگیرد و از آن برای بهبود کیفیت زندگی خود استفاده کند، هدف او از نگارش کتاب محقق شده است. او یادآوری

می‌کند که برای اشاره به قدرت بی‌نهایت کیهان، از اصطلاحات مختلفی مانند «قدرت»، «خرد بی‌نهایت»، «قدرت برتر»، «خدا» یا «خرد درونی» استفاده می‌کند تا نشان دهد که نام‌گذاری این قدرت محدودیتی ندارد. اگر کلمه‌ای برای خواننده آزاردهنده است، می‌تواند آن را با کلمه‌ای که حس بهتری به او می‌دهد، جایگزین کند.

هی در مقدمه، خود را یک شفاگر نمی‌داند و تأکید می‌کند که هیچ‌کس را شفا نمی‌دهد. او خود را به مثابه سنگ‌قدمی در مسیر خودشناسی می‌بیند که فضایی را برای افراد فراهم می‌کند تا درک کنند چقدر فوق‌العاده هستند، با آموزش به آن‌ها برای عشق ورزیدن به خود. او می‌گوید که در طی سال‌ها کار با مراجعان و برگزاری صدها کارگاه، به این نتیجه رسیده است که تنها یک چیز تمام مشکلات را شفا می‌دهد :

عشق به خود. به محض اینکه افراد شروع به دوست داشتن خود می‌کنند، زندگی‌شان به طرز شگفت‌آوری بهتر می‌شود: حالشان بهتر می‌شود، شغل دلخواهشان را به دست می‌آورند و روابطشان بهبود می‌یابد. با وجود اینکه برخی او را به ساده‌انگاره بودن متهم می‌کنند، هی معتقد است که معمولاً مسائل ساده، عمیق‌ترین مفاهیم را در خود دارند.

او به نقل از یکی از مراجعانش که گفته بود: «تو بزرگ‌ترین هدیه را به من دادی - هدیه خودم را»، بر اهمیت این خودشناسی تأکید می‌کند. بسیاری از ما از خودمان پنهان می‌شویم و حتی نمی‌دانیم چه احساسی داریم یا چه می‌خواهیم. به عقیده هی، **نورانی شدن (enlightened)** به معنای رجوع به درون و شناخت ماهیت واقعی خود است، و پذیرش این حقیقت که ما با عشق ورزیدن و مراقبت از خود، توانایی تغییر برای بهتر شدن را داریم. او تأکید می‌کند که **عشق به خود، خودخواهی نیست؛ بلکه ما را پاک می‌کند تا بتوانیم آنقدر خود را دوست داشته باشیم که بتوانیم به دیگران نیز عشق بورزیم و به سیاره‌مان کمک کنیم.**

۱. قدرت درونی

لوئیز هی در این فصل، خواننده را به سفری درونی برای کشف قدرتی دعوت می‌کند که در اعماق وجود هر انسانی نهفته است. او معتقد است که در درون هر یک از ما قدرتی وجود دارد که با مهربانی، ما را به سوی سلامتی کامل، روابط عالی، شغل مناسب و فراوانی در هر زمینه‌ای هدایت می‌کند. برای دستیابی به این اهداف، ابتدا باید باور کنیم که این چیزها ممکن هستند. سپس، باید حاضر باشیم الگوهای فکری مان را که شرایط ناخوشایند را خلق می‌کنند، رها کنیم. این کار با رجوع به درون و بهره‌گیری از

قدرت درونی صورت می‌گیرد، قدرتی که همواره می‌داند چه چیزی برای ما بهتر است. با واگذار کردن زندگی به این قدرت درونی که ما را دوست دارد و حمایت می‌کند، می‌توانیم زندگی‌ای سرشار از عشق و موفقیت خلق کنیم.

هی بر این باور است که ذهن ما همواره به یک ذهن بی‌نهایت کیهانی متصل است و به همین دلیل، تمام دانش و خرد در هر لحظه برای ما قابل دسترسی است. این قدرت بی‌نهایت، همه مخلوقات خود را دوست دارد و فقط برای خیر و خوبی فعالیت می‌کند. او خشم، دروغ یا مجازات را نمی‌شناسد، بلکه تنها

عشق، آزادی، درک و شفقت محض است. هی تأکید می‌کند که ما می‌توانیم از این قدرت به هر نحوی که می‌خواهیم استفاده کنیم. اگر در گذشته زندگی کنیم و خاطرات منفی را مدام مرور کنیم، در همان جای خود باقی خواهیم ماند. اما اگر آگاهانه تصمیم بگیریم که قربانی گذشته نباشیم و زندگی جدیدی برای خود بسازیم، این قدرت درونی از ما حمایت خواهد کرد و تجربیات شادتر آغاز می‌شوند.

هی معتقد است که ما با الگوهای فکری و احساسی خود، به خلق هر شرایطی در زندگی مان، خوب یا بد، کمک می‌کنیم. او تمایز قائل شدن میان **مسئولیت‌پذیری** و

سرزنش را بسیار مهم می‌داند. مسئولیت‌پذیری به معنای قدرت برای ایجاد تغییر است، در حالی که سرزنش، قدرت ما را از ما می‌گیرد. اگر نقش قربانی را بازی کنیم، در حال استفاده از قدرت شخصی‌مان برای بی‌یاور بودن هستیم. اما اگر مسئولیت‌پذیری را انتخاب کنیم، وقت‌مان را با سرزنش کردن دیگران هدر نمی‌دهیم. هی توضیح می‌دهد که بسیاری از افراد مسئولیت‌پذیری را به معنای گناه تعبیر می‌کنند و به خاطر بیماری، فقر یا مشکلات، احساس گناه می‌کنند، اما این چیزی نیست که او درباره‌اش صحبت می‌کند. او می‌گوید که ما باید مشکلات و بیماری‌هایمان را به عنوان فرصتی برای تغییر زندگی‌مان ببینیم، نه دلیلی برای احساس گناه.

۲. پیروی از ندای درونی

لوئیز هی به یاد می‌آورد که چگونه برای اولین بار با این ایده انقلابی مواجه شد که می‌تواند با تغییر تفکرش، زندگی‌اش را تغییر دهد. این مفهوم در کلیسای علم مذهبی (Church of Religious Science) به او معرفی شد و با ندای درونی‌اش که او آن را "**صدای درون**" می‌نامد، هماهنگ بود. او آموخت که به این صدا گوش دهد، زیرا هرگاه این صدا «بله» می‌گفت، حتی اگر انتخاب عجیبی به نظر می‌رسید، می‌دانست که برای او درست است. پس از پذیرش این ایده، او به ماجراجویی تغییر تفکر وارد شد و خود را در فلسفه «اندیشه جدید» (New Thought) غرق کرد، امری که تا آن زمان در زندگی‌اش سابقه نداشت.

در ابتدا، تغییرات کوچک و آسانی رخ داد: او کمتر غر می‌زد، از خودانتقادی آگاه شد و شروع به تکرار **تأکیدات (affirmations)** کرد. این موفقیت‌های اولیه، مانند گرفتن چراغ سبزها و جای پارک، به او حس قدرت و غرور داد، اما در عین حال، به او آموخت که هنوز

هی برای توضیح نحوه عملکرد تأکیدات، از تشبیه «آشپزخانه کیهانی» استفاده می‌کند. وقتی سفارشی را به این آشپزخانه می‌دهیم، نباید نگران این باشیم که چگونه آماده می‌شود؛ بلکه باید با آرامش به زندگی خود ادامه دهیم و مطمئن باشیم که غذای ما در حال آماده شدن است. در این فرآیند، **رها کردن (letting go)** بسیار مهم است. او یادآوری می‌کند که برنامه‌ریزی مجدد ذهن ناخودآگاه، مانند یادگیری یک مهارت جدید است: با تمرین و تکرار، الگوهای جدید جایگزین الگوهای قدیمی می‌شوند. اگر در این مسیر دچار اشتباه شدید، به جای سرزنش خود، با مهربانی به خودتان بگویید که نیاز به تمرین بیشتری دارید و خود را دوست داشته باشید.

۵. درک موانعی که شما را محدود می‌کنند

در این بخش، هی به سراغ موانع اساسی می‌رود که ما را از استفاده کامل از قدرت درونی‌مان باز می‌دارند:

انتقاد، ترس، گناه و رنجش. او این چهار مورد را «چهار بزرگ» می‌نامد و از خواننده می‌خواهد که ببیند کدامیک از آن‌ها الگوی اصلی زندگی‌اش است. او توضیح می‌دهد که **رنجش، همان خشم سرکوب‌شده‌ای است که در بدن جای می‌گیرد.** هی تأکید می‌کند که نمی‌توان احساسات را انکار یا نادیده گرفت. تجربیات ما همیشه منعکس‌کننده باورهای درونی ما هستند. اگر در محیط کار مورد انتقاد قرار می‌گیرید، به احتمال زیاد خودتان فردی منتقد هستید. این یک فرصت برای نگاه به درون و پرسیدن این سؤال است که: «من چگونه به این تجربه کمک می‌کنم؟».

هی دوباره بر این ایده تأکید می‌کند که سرزنش کردن والدین یا دوران کودکی، ما را در جایگاه قربانی نگه می‌دارد و از آزاد شدن ما جلوگیری می‌کند. امروز یک روز جدید است